

РЕШЕНИЕ

№ 17505

гр. София, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 30.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4543** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба с вх. № 11106/01.04.2026 г. на С. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. М. Н. Н. - САК, срещу решение № 17В/ 19.03.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП – 01-599 от 27.02.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
С жалбата са изложени твърдения за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването на оспорения административен акт, както и че същият е постановен в противоречие с материално-правните разпоредби и в явно несъответствие с целите на закона. Излагат се доводи за противоречие при постановяване на оспореното решение с правото на ЕС и нарушение на чл. 13 ал.2 от ЗУБ. Оплакванията са, че неправилно интервюиращият орган е преценил представения документ към последващата молба като неавтентичен без да е възложил извършването на съответното проучване на същия, поради което необосновано не е допуснал молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят сочи практика на ЕС, както навежда доводи, че административния орган не е обсъдил ситуацията в държавата по произход С., като формално е преписал данните от справката приложена към преписката. По този начин са останали необсъдени заявените от жалбоподателя опасения при завръщането му в страната му по произход. С тези аргументи от съда се иска отмяна на оспореното решение и връщане на преписката с указания за разглеждане на молбата за

международна закрила подадена от С. А. А..

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично, представлява се и от процесуалният се представител адв. Н., който поддържа жалбата. Представя препис от решение по дело С-921 на СЕС, с твърдения, че „не се допуска държава член на ЕС да не допусне последваща молба при съмнения относно автентичността на представен писмен документ“. Счита останалите аргументи в оспореното решение за ирелевантни, тъй като чуждият гражданин в молбата си не се позовава на обстановката в С..

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуален представител юрисконсулт П. оспорва жалбата в проведеното съдебно заседание. Изразява становище по нея като счита решението на интервюиращият орган за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Възразява срещу изразеното тълкуване по посоченото дело на СЕС -921, като неотнормено към конкретния случай. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да остави в сила решението на интервюиращият орган.

Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на С. А. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С. с етническа принадлежност – арабин и заявено вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е с молба от 23.08.2024г. заведена в РПЦ-гр. С. с вх. № В-13-1034/23.08.2024г. На същата дата е той е регистриран с Регистрационен лист рег. № УП-6979/23.08.2024 г.. Тъй като не е представил документ за самоличност, личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В проведеното интервю на 03.09.2024г. търсецят закрила чужд гражданин е посочил, че е напуснал С. нелегално с помощта на трафикант около 04.02.2024г. за Т.. След четири дни влязъл отново нелегално в България, като със стълба минал теленото ограждение. Не е подавал молба за международна закрила в друга държава. Последно в С. живял в Х., който бил областен град. Чужденецът е заявил, че родителите му, трима братя и пет сестри са останали да живеят в С.. Като причина за напускането на държавата си по произход, посочва войната там. По време на интервюто допълва, че кюрдите и режима воюват по между си. Споделя, че няма сигурност, заради групировките. Споменава, че ако бъде задържан там ще трябва да служи насила. Уточнява, че района му се управлява от кюрдите и че наоколо има и от силите на режима. Обяснява, че в района му отвлечат момчета за служба към кюрдите. Семейството му не е тръгнало с него, защото не е имал достатъчно пари за трафиканта. Твърди, че той и семейството му не са били заплашвани и върху тях не е оказвано насилие, както и спрямо него лично не е отправяна лична заплаха. Основните му опасения при завръщане в С. са относно възможността да го вземат войник, тъй като не е служил и ще го задържат за да служи. Молителят споменава, че живота му е в опасност, защото има война. Чуждият гражданин заявява, че е учил до трети клас в Х.. Търсецят международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Разказва, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо или психическо насилие в държавата му на произход.

По така подадената молба с решение № 2379/10.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на С. А. А. е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е връчен лично на чужденеца на 02.05.2025 г. Решението е обжалвано пред Административен съд - София град. С

решение № 20295/12.06.2025 г. на АССГ е отхвърлена жалбата на молителя против решение № 2379/10.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС. Административният акт е обжалван пред ВАС. В резултат на обжалването с решение № 12262/01.12.2025 г. на Върховен административен съд, второ отделение решение № 20295/12.06.2025 г., постановено по адм. дело № 4897/2025 г. по описа на Административен съд - София – град е оставено в сила.

На 27.02.2026 година от н С. А. А. е депозирана в ДАБ при МС последваща молба с искане за закрила, регистрирана с вх. № КП-01-599/27.02.2026г. В същата жалбоподателят се позовава на възможността последващата молба да се основава на нови факти и обстоятелства, възникнали след приемането на решението по предходната молба, а именно факти, които са били представени за първи път от кандидата. Обстоятелствата, на които обосновава същата са предимно опасения за страх от сегашните управляващи в С., тъй като в края на м.11 2025г. бил информиран от семейството си в С., че е търсен от полицейските органи там, за да се яви по наказателно дело. Твърди, че близките му получили уведомления за съдебно решение през месец януари 2026г., което не им било връчено. По-късно адвокат получил препис от съдебния акт на 25.02.2026г., който предал на семейството му, които от своя страна му го препратили на електронна поща. Производството било образувано от бившата му годеница, с която имал интимна връзка и близките ѝ инсценирали производство срещу него. След като пристигнал в България продължил контактите с нея, но след като тя разбрала, че не му е предоставена международна закрила, отношението ѝ спрямо него се променило. След това взел решение да се раздели с годеницата си. Тя категорично отказала и брат ѝ го заплашил, че трябва да се ожени задочно за нея, тъй като по този начин тя оставала с опетнено име. В молбата твърди че наложеното наказание за напълно консенсуална връзка с жена в С. е тежко, непропорционално и дискриминационно, репресивно по своята същност, тъй като племената там все още определяли установения консервативен модел на поведение. Към молбата е представил документ – Призовка във вид на копие на документ на арабски език и превод на български език.

На молителя е изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

С обжалваното Решение № 17-В/19.03.2026г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне до разглеждане по същество последваща молба за закрила подадена от С. А. А. , като е основал отказа си, че в нея чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Обсъдил е представения с молбата документ, като представен с ниско качество и нечетлив без разграничими реквизитите - характерни за съдебните актове а именно: четливо обозначение на компетентния съдебен орган, номер на делото, както и отчетлив подпис и печат на издаващият акта. В решението е посочено установеното в предходното производство относно чуждият гражданин, че същия не е представил релевантни към предоставянето на международна закрила мотивирани в или извън страната му на произход проблеми. Аргументи са представени и относно общата ситуация в С. и актуалната обстановка там. Обосновано е заключението, че последващата молба молителят използва с цел да осуети изпълнението на наложените принудителни административни мерки на органите на МВР, като узакони нелегалния си престой на територията на Република България.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя: препис от решение по дело С-921 на СЕС

От ответника: Справка с вх. № МД-02-151/15.04.2026 г. (л.236-237) относно общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка и конкретно актуалната обществено-политическа обстановка в [населено място] . Представена е и справка с вх. № МД-02-

151/15.04.2026 г. (л.238-239) относно реквизитите на актовете на държавната администрация в С., в това число реквизитите на съдебните актове на сирийската правораздавателна система и актовете на органите на полиция, служби за сигурност издаваните от тях заповеди, разпореждания и относно актовете на общинската администрация и начините на издаването и връчването им.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че напуснал С. поради задължителната военна служба. В последствие разбрал, че годеницата му е подала жалба срещу него. След пристигането му в България, полицаи го търсили в дома му, при което неговият баща посочил, че е извън страната. Баща му проверил, чрез адвокат и е разбрал, че спрямо него има издадено съдебно решение с присъда за 5 години „лишаване от свобода“. Присъдата била свързана с подадената жалба от бившата му годеница и е относно честта на момичето. Между семействата на годеницата и неговото семейство продължавали разправии, като баща му получил заплахи, че в случай че се не се върне там, ще убият него. Тези обстоятелства навежда като причината, поради която търси закрила и иска да остане в Република България.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на адресата си на 30.03.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано настоящото дело, е постъпила в АССГ на 01.04.2026г.. Същата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна с правен интерес от оспорването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и следователно е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № 17-В/19.03.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ- МС е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 19.03.2026г., точно четиринадесет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 27.02.2026г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е мотивирано с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В този смисъл подадената от С. А. А., молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното

му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ, на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ, на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

В представената по делото преписка не се установиха доказателства за нарушаване в настоящото производство на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ. – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Относно представения от жалбоподателя документ- копие на документ на арабски език с представен превод на български език, следва да бъде посочено, че от преводът (л.34) е видно следното: посочено е че документа е издаден от министерство на правосъдието и има номер 2026/2051 и частична дата 12.01. От извършилият превод преводач е посочено, че документа е с ниско качеството като съдържанието му е нечетливо, поради което документът не може да бъде преведен достоверно. В проведеното съдебно заседание с помощта на присъствалия преводач съдът поиска възпроизвеждане на съдържанието на документа. Преводача посочи, че е видно, че документът е изготвен от Министерство на правосъдието на С.. Поради нечетливост на копието половината от документа не може да се разчете. Съдържанието на същия е неразбираемо. Посочи и че в четливата част може да се различи, отбелязване, че „решението не подлежи на обжалване“. Както и че се разчита име „Ш. Л., Я. А., както и А.“. В документа е посочено и името на президента на С.. Разчете се дата на документа 12.01.2026г. Предвид изложеното правилно интервюиращият орган е констатирал, че в представеният документ, липсват основни ясно разграничими реквизити характерни за официален съдебен акт, доколкото не е ясно от кой конкретен съд или административен орган, както и от кой град и коя област е издаден. Настоящият съдебен състав счита, че от така представеното копие не може да се възпроизведе съдържане, което да кореспондира на соченото с последващата молба от жалбоподателя, както и на твърденията направени от него в проведеното съдебно заседание.

В представена справка с вх. № МД-02-151/15.04.2026 г. (л.238-239) относно реквизитите на актовете на държавната администрация в С. в това число реквизитите на съдебните актове на сирийската правораздавателна система е посочено че Сирийската правна система е базирана на гражданското право (френски модел). Издаваните съдебни актове съдържат задължително следните реквизити: Заглавна част – името на съда, съставът на съда – имената на съдиите, номер на делото и дата на постановяване. Пълни имена на ищеца /обвиняемия и ответника, техните представители – адвокати. Резюме на претенцията или обвиненията. Мотиви с фактическата обстановка и правните основания – с цитиране на законови членове. Крайното решение на съда (осъждане, освобождаване, налагане на глоба) и подписи на съдиите и секретаря и официален държавен печат. В същата е посочено, че съдебни решения, извлечения от регистрите за гражданско състояние и някои полицейски уведомления могат да бъдат получени от роднини по права линия (баща, майка, брат, сестра) при представяне на семейни книжа или заверено пълномощно. Посочено е също, че задочните присъди се връчват на последното известно местожителство на лицето на негови близки, което се счита за редовно връчване.

Задължението да представи редовен документ или копие на такъв от което да може да се изведе съдържанието му е на чуждия гражданин - търсец закрила. С оглед сериозността на твърденията от него обстоятелства и изразените от него опасения следва да се отбележи, че жалбоподателят е разполагал с необходимото време да се снабди с

оригинала или четливо копие на документа и до завеждането на жалбата въз основа на която е образувано настоящото производство, но не са представени от негова страна. Жалбоподателя е можел да потърси съдействие от роднините си в С. – баща, майка, братя и сестри в тази насока, както и да направи необходимото за представянето на документа и пред съда, но това отново не е сторено.

Относно ситуацията в страната на произход на чуждия гражданин.

Към преписката е приложена справка относно С. вх. № МД-02-1/05.01.2026г. (л.19), по делото е представена от ответника и нова справка с вх. МД-02-150/15.04.2026г. (л.238). От справките и от общодостъпни източници се установява, че тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Към април 2026г. С. се намира в исторически преходен период. След драматичното сриване на режима на А. в края на 2024г. страната е в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Сигурността в страната се подобрява, въпреки, че все още има райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на радикални организации.

Относно област Х. е посочено, че същата остава ключов бастион на ръководените от курдите сирийски демократични сили и тяхната Автономна администрация.

В справките е посочено, че през предходните седмици, доброволните връщания на сирийци от Т. продължават в провинциите и през седем гранични пункта: "Д." /"Б. ал Хава", "Я./К.", "О./"Б. ал Салама", "К."/ "Д." и "А."/ "Тел А.", както и "З."/ "Д." и „Ч."/ "Ал Рай", които са отворени отново за проекта V.. Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 425 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция "Управление на миграцията" (Provincial D. of M. M., P.) в 22 турски провинции, и на шест гранични пункта, в югоизточната част на страната. ВКБООН присъства и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А., Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. С." и "М." също се наблюдават ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН. Основните причини за завръщането на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събиране на семействата.

Анализирано е поведението на ВКБООН, вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С..

Съгласно чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ при МС Дирекция "Международна дейност" събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, което включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, и изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно приетата по делото справка е издадена от компетентен държавен орган в кръга на правомощията му по установените форма и ред, поради което представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила, т.е. тя обвързва съдът да приеме, че при извършената от издателят ѝ проверка са установени именно фактите, които са удостоверени в тях.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. административният орган правилно е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на

последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил коректно и преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсецът закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не е установил спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания, че единствено на основание присъствието си на територията на С., ще бъдат изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав счита, че административният орган е формирал волята си въз основа на установената фактическа обстановка, като е взел предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена. Съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение, те не са подкрепени от доказателства поради което от всичко изложено може да се обоснове извода, че спрямо молителя не са налице нови обстоятелства релевантни за търсената от него закрила.

Анализът на представените с последващата молба документи е невъзможен поради неговата нечетливост, като от страна на молителя не е представен същия във вид позволяващ възможност да се извлече неговото съдържание, поради което същия обосновано се приема, че не доказва ново настъпило обстоятелство, относно молителя.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на присъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В конкретния случай това не е сторено от страна на чуждият гражданин. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение 87-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., срещу решение № 17В/ 19.03.2026 г. издадено от интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с вх. № КП – 01-599 от 27.02.2026 г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: